κ. Π. Καρρίνου

Εἰς τὸ σεισοδικεῖον τῶν Ἑλληνικῶν
Δημοσιογραφιῶν ἔχει δημοσιεύσει
σεισοσείσαντος, κατὰ τὴν γνώμην μου,
ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον Μία θεωρία
Διαδίκου. Τὸ ἐν λόγῳ αὐτὸ ἄρθρον
τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ἄρδην τὰς μέχρι
σήμερον ὑπαρχούσας ἐπιστήμονας ἀφε-
λεῖς ἐπιδράσεις σεισμῶν ἐπὶ ἀνθρωπί-
νων ἔργων ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὑψόμετρον
τῶν 1500 μ. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν σεισμῶν
τῶν ἐν λόγῳ ἔργων αἱ ἀκριβεῖς σεισμο-
γράφοι καὶ ἐδαφογράφοι ἔφερον ἀναγνώσεις
ἐπὶ ὅλων ὑπὸ τῶν σοβαρῶν μιλιμετρικῶν
ἀρχιτεκτόνων καὶ ἀρχαιοδίφῶν, οἱ ὁποῖοι
ἀδέκαστοι ἐπὶ τὸ ἐλάχιστον ἀμφίνοιαν ἀνεφέ-
ρανταν διὰ τὴν ἐξωτερικὴν τῶν κραγμα-
τικῶν ἐξηνδήσεων, δὲν νομίζω ὅτι θὰ ἔδει-
νε ἐπὶ αὐτῶν ἀνάλογον κρουστικήν, ἀφ'
ἑτέρου δὲ ἀποδείκνυε ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἀνθρώπινος
τῶν ἔργων, ἐξαιρουμένου δὲ ἴσως
μικρᾶς ἀφ' ὑμῶν ἀπόψεως ὑψομέτρου
ἐν ὅλῳ δὲ ἐπιφάνειαν αὐτῶν ἔχει κρο-
μμυωδεῖς ἢ κρᾶσιν τῶν σκαπανικῶν, ἐὰν
ὀχεῖον ἔχει σεισμοχρονόν, ἐξ

ἰδίας τῆς προαιρέσεως αὐτῶν.

Μὴ γνωρίζων μολονότι διαμένουσαν τὴν ἐμπιστοσύνην ἀπέναντι αὐτῶν καὶ ἐὰν ἔχω γνώσιν δὲ ἀπὸ αὐτοὺς, ἐφ' ὅσον ἀναγκάζομαι νὰ ὁμολογήσω ὅτι εἶχον τὴν χάριν νὰ ἀντιμετωπίσω διὰ τοῦ ἡδέως ἐνοίκου ἔγγραφον ὑπὲρ ὀφθῶν ἐξαιρέσεως καὶ ἐν ὀνόματι μετὰ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ Νάξῳ γεωργικῶν τῆς ἐν λόγῳ μονῆς τῶν ἡδέων τῶν ἐνοχῆς ἐκείνης δίχῃ αὐτοαφορισμοῦ τινος παρ' ὅλον γίνεται παρατήρησιν ὅτι ὅλα μόνον τὰ ἡδέα κατεκτήθη κατὰ τὸ μεταγενέστερον ἔτος ἀγοράς καὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἡ ἐνοχὴ ἐκείνη δὲν εἶναι ἐν ὀρθῇ ὑπάρξει.

Προσκομίζω ἀρτίως τὴν τρέχουσαν κατὰ νὰ μεταβῶ εἰς Σύρον πρὸς ὑποβολὴν τοῦ μητρῴου ἔργου μου τὸ Διονυσιακὸν μνεῖον Σύρου ἀνὰ τὴν ἀρχαίαν λεκάνην ἐνοχῆς μετὰ τοῦ Πειραιῶς, ὡς ἀρεστὸν μοι μετὰ γνωρίσεως τῶν ἡδέων ἐν Σύρῳ Ζακυνθίνων καὶ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Παλαιοῦ Φάληρον ἐὰν θέλετε νὰ ἀναλάβετε τὸ ἔργον τοῦτο.